ERIC RICKSTAD

POKRAČOVÁNÍ BESTSELLERU TICHÉ DÍVKY

JMÉNA MRTVÝCH DÍVEK

Rickstad vytvořil hrůzostrašné prostředí srovnatelné s ikonickým městem Castle Rock Stephena Kinga.

DETEKTIVNÍ ROMÁN HOST

ERIC RICKSTAD

JMÉNA MRTVÝCH DÍVEK

ERIC RICKSTAD

JMÉNA MRTVÝCH DÍVEK

BRNO 2018

DETEKTIVNÍ ROMÁN HOST

Copyright © 2017 by Eric Rickstad
All rights reserved
Cover photo credit: DSC_0120 by Putneypics
(www.flickr.com/photos/38983646@N06/4106644987/),
CC BY 2.0, modified
Translation © Radka Klimičková, 2018
Czech edition © Host – vydavatelství, s. r. o., 2018
(elektronické vydání)
ISBN 978-80-7577-735-5 (Formát PDF)
ISBN 978-80-7577-736-2 (Formát ePub)
ISBN 978-80-7577-737-9 (Formát MobiPocket)

Meridith, Samantě a Ethanovi

ČÁST I

Zima věznění je pryč, po letech nucené nečinnosti se mu opět vrátila svoboda.

Svoboda.

Její chuť je výrazná, kovová jako kapka krve panny na jazyku.

Svoboda.

Pohled na ni je neodolatelný jako první rozkvět bledého dívčího těla na jaře.

Svoboda.

Její zvuk je jako hudba, jako chichotání pokorných, kteří žebrají mocné o propuštění.

Svoboda.

Její vůně je omamná jako pot tetelící se na kůži vyděšených.

Svoboda.

Její dotyk je intimní jako nehty zoufalých, které dělají šrámy v kůži jeho tváře.

Dívá se, hlavu skloněnou, čepici staženou až k obočí. Protáhne si záda a natáhne ruce nad hlavu, aby pojal celý prostor svého panství.

Je císař. Bůh.

Celý uchvácený září svobodou.

V masitých důlcích v hloubi úst se mu sbíhají sliny, v místech, kde si kdysi kleštěmi vytrhl zuby moudrosti, aby zažil tu výjimečnou, sladkou, trýznivou extázi.

Sáhne si do kalhot, dotkne se sám sebe a sní o tom, co přijde.

Nespoutaná svoboda.

1

ČTVRTEK 3. LISTOPADU 2011

Dřív než si Rachel vědomě připustila, že ji někdo sleduje, ucítila to.

Tváře jí polilo horko a na zádech naskočila husí kůže. Strach jí stékal po zádech, jako by jí obratel po obratli přejížděl špinavý chlípný prst.

Tohle nebyl ten nepříjemný pocit, který s kamarádkami zažívala, když je očima svlékali nesmělí muži ve středních letech. Toto byla instinktivní obezřetnost, kterou tělo reagovalo ve snaze přežít.

Buď obezřetná.

Měj se na pozoru.

Rachel se pomalu otočila, jako v noční můře, a ruka jí přitom sklouzla z paže jejího přítele Felixe.

Dojem, že někdo narušil její prostor, se jí rozběhl po kůži a usadil se v břiše. Zůstal po něm pocit, jako by byla odhalená.

Nikoho neviděla, přesto se otřásla, jak se naladila na své okolí jako zajíc schovaný za keřem.

Napřáhla ruku, aby Felixe, který vybíral sáček se zrním pro kanárky, zatahala za rukáv, a potom se zarazila.

Zmocnil se jí děs.

Tamhle.

Tamhle stál – ten, z jehož pohledu jí tuhla krev v žilách.

2

Kanárci.

Frank Rath zíral na telefonní sluchátko v ruce.

Ned Preacher mu právě položil telefon a Rathovi v kostech rezonovala ozvěna jeho nervózního dechu a chlípného smíchu.

A ještě jeden zvuk.

Kanárci.

Kde jen Rath ty kanárky slyšel? Uhodil se pěstí do čela a snažil se rozpomenout.

Musí si vzpomenout.

Nutně. Kde...

Najednou mu to došlo. Kanárky slyšel u své dcery Rachel, v bytě, kam se před několika dny přestěhovala se svým vytáhlým přítelem Felixem.

Felix má dva kanárky.

Preacher musel volat z Rachelina bytu; určitě se schovává a sleduje Rachel v jejím bytě a telefonem mučí Ratha, který je hodinu jízdy daleko a nikdy se k dceři nedostane dřív, než Preacher...

Rath se snažil nepředstavovat si, co by Preacher mohl udělat. Nemusel si to představovat. Viděl jeho práci na vlastní oči.

Před šestnácti lety byl Rath první na místě činu vraždy své sestry Laury; nikoliv jako mladý policejní detektiv, kterým tehdy byl, ale jako Lauřin mladší bratr.

Měl hodinu zpoždění. Místo aby dorazil včas a pomohl Lauře s narozeninovou večeří, kterou chystala, byl v motelovém pokoji s jednou ženou. Proč by taky ne. To on měl přece narozeniny. Když zaparkoval na příjezdové cestě Lauřina domu, nacvičoval si výmluvu, jak sestře vysvětlí, proč přijel pozdě: řekne, že pracoval na případu vraha z údolí řeky Connecticut.

Vstupní dveře byly otevřené. Rath vešel dovnitř a zavolal: „Promiň, byl jsem…"

Její tělo leželo dole pod schody, nohy nepřirozeně ohnuté pod tělem, rozdrásaný obličej otočený na stranu, jako by se styděla. Kdysi bílý koberec byl tak zmáčený krví, že pod nohama čvachtal. Po zdech se táhly cákance sražené krve. Laura měla zlomený vaz a byla brutálně znásilněna pomocí předmětů, které nepatřily do mužské anatomie, ačkoliv bylo prokázáno, že na tu došlo také. Tělo jejího manžela Daniela leželo přes ni, jako by se ji i ve smrti snažil chránit. Daniel byl zuřivě a opakovaně pobodán.

Byla to práce Neda Preachera.

Preacher, údržbář, který pro Lauru a Daniela pracoval, šestnáct měsíců před vraždou utekl z města. Nyní byl podmínečně propuštěn, potom co si ze svého trestu za tyhle vraždy – v rozmezí dvacet pět let až doživotí – odseděl pouhých šestnáct let. Preacher, který teď do telefonu prohlašoval, že to on je Rachelin otec, tvrdil, že než odjel z města, měl s Laurou poměr. Preacher, který rozjařeně vyhrkl: *Tvoje sestra si nedovedla držet zlobivý kluky od těla, stejně jako*

ty zlobivý holky. No, nakonec si vybrala hodně zlobivýho kluka, co říkáš, když si hrála s údržbářem, zatímco byl její manžílek pryč? Pak jsem se do města vrátil, abych jí ještě přidal. A ona se ke mně chovala tak povýšeně, jak nějaká světice. Byla to maska. Já jsem to kurva věděl. Nevěděl jsem ale o tom miminu nahoře. Až pak jsem se o něm dočet v novinách. Nenechala mě, abych si ji ještě naposled vzal. Nechtěla poslechnout svoji přirozenost. Pak bych se bejval v klidu zdejchnul. Místo toho si musela hrát na hodnou holku. Byl rozrušený. Jeho hlas zněl zkresleně. Ďábelsky. *Já kurva umím počítat. Rachel je moje. Jak se má, Rathe, tvoje dcera? Zdá se mi, že se má dobře. Aspoň podle toho, co vidím.*

Rathovi v hlavě jiskřily agresivní myšlenky.

Musí se k Rachel dostat.

Preacher volal ze skrytého čísla. Rath stiskl *69. Mechanický hlas monotónně spustil: „Volané číslo není dostupné…“

Rath praštil sluchátkem, až v něm zapraskalo.

Na mobilu vytočil Rachelino číslo. Nejdřív měl zavolat jí. Nemyslí mu to jasně.

Vyzvánění přeskočilo do hlasové schránky.

„Zavolej mi!“ vykřikl Rath.

Vytočil 911.

Ozval se odměřený ženský hlas: „Devět jedna jedna. Co se…“

„Potřebuju ohlásit vloupání.“

„Na jaký adrese, pane?“

„Přesnou adresu neznám.“

„K tomu vloupání nedošlo na místě, odkud voláte?“

„Ne.“

„A adresu nemáte?“

Rathovi se rozbušilo srdce.

„Jak víte, že došlo k vloupání, když nevíte, kde k němu mělo dojít, pane?“ zeptala se ho žena.

„Já… Je to v Johnsonu. Na kopci u…“ Musel se zamyslet. V mozku mu vířil adrenalin. „Nevím, kde to je. Je to dceřin byt. Měl jsem odtamtud příchozí hovor.“

„Od vaší dcery?“

Jak jenom říct, že mu volal právě člověk, který se dovnitř vloupal, aby si ta ženská nemyslela, že je blázen?

„Pane, jestli to nemyslíte vážně…“

„Moje dcera je v nebezpečí,“ vyštěkl Rath. Zhluboka se nadechl. Ať už Preacher hodlal Rachel fyzicky ublížit, nebo ne, měl v úmyslu způsobit bolest. „Jsem detektiv ve výslužbě. Jmenuju se Frank Rath a moje dcera má potíže. Někdo je v jejím bytě. Zrovna teď. Někdo, kdo jí chce ublížit. Muž, kterej…“ Znásilnil a zavraždil její matku a teď tvrdí, že je…

„Vy ale nevíte, kde vaše dcera bydlí?“ Ženin hlas zněl podezíravě.

„Právě se tam přestěhovala. Přesnou adresu neznám. Je to u… Snažím se vzpomenout si na jméno tý ulice, je v Johnsonu a vede do kopce, kousek od pošty…“ Myšlenky se mu splašeně řítily hlavou. Musí se trochu uklidnit. Podle hodin na mikrovlnce uteklo pět minut. Co by Preacher mohl stihnout za pět minut… „Zapomeňte na to.“

„Pane. Jestli zavěsíte, budem muset…“

Rath ukončil hovor a vyrazil z kuchyňských dveří, s bundou se nezdržoval. Není čas na nic, už tak ho ztratil dost.

Venku ho skropil déšť. Jasná obloha se za tu dobu, co byl doma, zatáhla, a když mlha roztáhla svá chapadla po dvoře starého statku, začal hluboký sníh tát.

Ve scoutu z roku 1974 vytáhl Rath z přihrádky u spolujezdce svůj revolver, dvaadvacítku, zkontroloval, že je zbraň nabitá, a otočil klíčkem v zapalování.

Motor zakašlal.

Rath otočil klíčkem ještě jednou a auto se znovu rozkašlalo.

Motor naskočil.

Scout se třaslavě rozjel po rozbahněné prašné cestě. Rath se pokusil dovolat Sonje Testové, policejní vyšetřovatelce z Canaanu, které nedávno pomáhal s případem hrůzných vražd dospívajících dívek, označeným médii jako případ šíleného doktora. Testová by mohla s předstihem povolat do Johnsonu svoje kolegy, Rath byl ale příliš rozrušený a vůz se příliš třásl, než aby bylo možné jí zavolat.

Na konci prašné cesty vytočil její číslo.

Hovor spadl do hlasové schránky.

„Zavolej mi," řekl Rath.

Rychle vytočil další číslo, tentokrát Harlanda Grouta, přítele, který roky vedl detektivní oddělení canaanské policie a který ze svého místa po případu šíleného doktora odešel.

Telefon zvonil a zvonil.

Z formující se mlhy vyrazil kamion se dřevem, rozhoupal scoutovy staré tlumiče a ohodil ho štěrkem z cesty.

„Rathe?" ozval se Grout. „Jestli jsi zastřelil dalšího jelence a voláš, abych ti ho pomoh pověsit..."

„Zavolej na oddělení šerifa v Johnsonu. Hned jak domluvíme. Někomu, koho znáš osobně, ať vyrazí do... Je tam takovej červenej barák. Na prašný cestě. Myslím, že je to ta, co vede kolem pošty. Prostě ta, co se táhne podél Gihonskýho potoka."

Rath najel na silnici a šlápl na plyn, auto zasténalo. „Ať tam co nejrychlejc pošlou vůz."

„O co jde?" zeptal se Grout.

„Preacher. Volal mi," vysvětlil Rath. „Je u Rachel."

Na lince se rozhostilo ticho.

„Jdu na to." Grout zavěsil.

Rath sešlápl pedál k podlaze. Scout vyrazil dopředu tak prudce, až se zdálo, že se rozletí na kusy. Přesto se z něj Rathovi podařilo vymáčknout jenom devadesát kilometrů za hodinu.

To není dost.

Ani náhodou.

3

Harlandu Groutovi se v kanceláři ochranky nákupního centra White Mountain nedařilo soustředit na záznamy z bezpečnostní kamery. Nikdy za celá ta léta, co ho znal, neslyšel v hlase Franka Ratha strach nebo paniku. V devadesátých letech, když byl Groutovým rádcem, se Rath vždycky choval klidně a vyrovnaně tváří v tvář jakýmkoliv zvěrstvům. Přesto měl teď Rath v telefonu hlas plný strachu a paniky. Grouta to natolik zneklidnilo, že zavolal zástupci šerifa v Johnsonu a přikázal mu, ať jede do domu, který Rath popsal, jako by se v jeho profesionální kariéře nic nezměnilo.

Ned Preacher chtěl ublížit Rathově dceři. Preacher: sexuální násilník, kterému se podařilo obelstít systém a který si odseděl jenom třetinu toho, kolik dostal za několikanásobné znásilnění a vraždy. Přiznal se k méně závažným zločinům a ve vězení hrál hodného chlapíka, aby mu snížili trest za dobré chování. Preacher: úskočný a zlý odsouzenec, který zavraždil Rathovu sestru a jejího manžela, zatímco jejich dcerka Rachel spala v patře. Rachel zůstala Rathovi a on ji měl sám vychovat, což byl důvod, proč před šestnácti lety opustil místo detektiva státní policie. Preacher: na podmínku se dostal z vězení. Preacher: z Rachelina bytu volá Rathovi, aby ho mučil.